

Kadrina Keskkool
Juured ja võrsed

Juured ja võrsed

Kadrina Keskkool 2010

Väljaandja: Kadrina Keskkool

Toimetus: Anneli Särg, Merike Lillemägi, Liivi Heinla, Andres Heinlo, Mari Onton, Marika Soone, Sigrít Peets

Esikaanel 1.a klassi õpilase Gerda Jamsja, tagakaanel 2.a klassi õpilase Karl-Kristjan Valdna pilt “Minu õpetaja”

Trükk: OÜ Vali Press

Saatzks

Kaks aastat tagasi ilmus meie koolis üle hulga aja almanahh, milles avaldati kooli 105. aastapäeva auks toimunud kooliteemalise omaloominguvõistluse kirjutisi ja kunstitöid. Käesolev raamatuke võtab kokku 2008/2009 ja 2009/2010 õppeaasta omaloomingu.

2010. aasta on kuulutatud lugemisaastaks. Meie õpilased mõtlesid ja kirjutasid raamatust, lugemisest ja imelisest emakeelest juba eelmisel aastal. 2009. aasta sügisel ühines Kadrina Keskkool Hea Õpetaja kampaaniaga. Selle loogiliseks osaks teiste ettevõtmiste kõrval oli õpetajast, õppimisest ja õpetamisest joonistamine ning kirjutamine.

Loomingulisus on peidus igas õpilases. See teeb traditsiooni jätkumise kergeks. Loodame, et ka järgmisel aastal saame emakeelepäeval ulatada juba tavaks kujunenud emakeelekonverentsil tublidele luulelugemisvõistlustest osavõtjatele, edukatele emakeeleolümpiadistidele ja andekatele kirjutajatele uue almanahhi.

Tänu kõigile õpilastele ja õpetajatele, kes almanahhi valmimisele kaasa aitasid.

Toimetus

Sõe keel

Mida tähendab Sulle see,
kui Sa saad rääkida sõpradega nii, et te üksteist mõistate?
Mida tähendab Sulle see,
kui väike vend avab esmakordselt suu,
et öelda midagi selles keeles?
Mida tähendab Sulle see,
kui mõni maailmakuulus inimene tuleb siia maale
ja ütleb kas või ühe sõna selles keeles?
Mida tähendab Sulle vabadus mõelda mõtteid
ja avaldada arvamust selles keeles?
Mida tähendab Sulle õppida lõputuid tunde võõraid keeli, kuid
südames, tähtsaimal kohal kanda alati seda keelt?
Mida tähendab Sulle see,
kui Sul on võimalus avada televiisor,
avada arvuti, avada raadio, avada ajaleht, avada raamat, avada
peaaegu ükskõik mis ja näha seda keelt?
Mida tähendab Sulle avada silmad, kõrvad, suu ja meeled ning
näha, kuulda, rääkida ja tunda iga rakuga enda ümber seda
keelt.
Oma keelt.
Emakeelt.

Triinu Sikk
10.a klass
2008/2009

Keel

Mis on õieti keel?

Kas meid saatev vahend eluteel
või hoopis midagi sootuks erilist,
mis väljendab midagi suurt ja imelist?

Kõik tegevused saavad alguse suhtlemisest,
ja selleks, et päästa meid kahtlemisest,
on maailma arenenud suhtluskeel,
et igauks mõistaks, mis kaaslane teeb.

Keelel on ainsana eriline võime,
nimelt suudab ta muutusi panna toime.
Just sellepärast on olemata jäänud palju halba,
mida veel siis üldse on keelelt tahta.

Igauks arvab keelest seda, mida tahab,
aga ma olen üsna kindel, et keegi ei tee seda maha.
Paljudele pole keel muud kui suhtlemine,
kuid teatud inimestele hoopis kui millegi imelisega kohtumine.

Ma arvan, et keelel on hindamatu väärtus.
Selle õigel kasutamisel mõni sulab, mõni jäätub.
Õigel ajal tuleb aga osata olla vaikne kui muld,
sest rääkimine on hõbe ja vaikimine siiski kuld.

Mart Suurkivi
11.a klass
2008/2009

Küll keel toidab

Enamikul meist on oma lemmikroog, mis juba isegi paljast mõttest suunurgad niiskeks muudab, olgu selleks mõni lihtne koduküpsetatud moosipirukas või nooblis restoranis tellitud gurmeelõuna üks väljahääldamatu nimega salatitest. On aga ka täiesti teistsuguseid inimesi, kelle seedenõresid ergutavad, kelle menüü peamisteks koostisosadeks võiks lugeda silpe, häälikuid, lauseid, lõike või lehekülgi. Need „tähe närijad“ ajendasid mu mõttele: kui kasulik on keeledieet?

Pidevast tühjusest hallitama läinud kukruga on tüütult raske elada. Kindlasti on paljud üldsusele veel tundmatud kirjanikud seda tundnud. Lauasahtlis kükitav meistriteos ja tulevane bestseller ei vaigista täna veel korisevat kõhtu ega maksa juba ammu hiljaks jäänud üüri. Siiski ta annab midagi. Iga kirjapandud sõna on üks väikene amps millestki kosutavast ja joovastavast, mis kannab unustusse ämblikuvõrkudes külmkapi ja täidab meele kõige isuäratavama roaga maailmas.

Tühi vaim on hullem kui tühi kõht. Kas ei tundu tihtipeale nõnda? Inimene pole võileiva ja tassi kohviga saavutanuid muud peale plekkidega laudlina ja puruse põranda. Sõna aga on liigutanud mägesid, avanud tosinaid aknaid, uksi, võib arvata, et isegi katuseluuke ja hapukurgipurke. Minul poleks hetkel midagi teha, kui ei oleks ühtesid pisitillukesi tähti. Igaüks neist on küll vaid tilluke mutter keerukas masinavärgis, aga ka väikesel on hindamatu väärtus.

Temata poleks suurt.

Maaailmas on miljoneid, kelle elu keerleb vaid palganumbrite ümber. Jah, neil võib küll olla mingisugune rahulolu oma

uhkete autode ja uusimate tehnoloogiatega. See kõik on aga pinnapealne. Sisemuses haigutab kõigil lõputu tühjus. Pintsaklipslastel puudub maailmas kõige tähtsam- hing. Vaimu ei arenda sajakroonine, meelt ei toida ükski mobiiltelefon ega riidehlp. Need on vaid tühised esemed, mõttetud lisad. Keel toidab vaimu. Kultuur arendab seesmist. Tähed liigutavad südant.

Kas ma tunnen ennast pärast kolmesadat hoolikalt üleskirjutatud sõna arenenumalt? Kas võin öelda, et minu hommikusöök koosneb nüüd võileiva asemel hoopis Tammsaarest või Hemingwayst? Vähesel määral kindlasti. Ükski muutus ei toimu üleöö. Avastus, et kalorivaene keeledieet on kordades toitvam kui mistahes juurvili või kommikarp, on vaid algus. Stardipauk on antud. Edasine on jooksjate endi teha.

Kristiina Feodorov
10.a klass
2008/2009

Puhas emakeel

Trafarentne tragun tšitšeroonet trepaneeris,
kontrabandistist korrespondent kostümeerijat karikeeris.
Krækker rekonversioneeris rekonstruktsiooni,
marinistist operaator eiras rekreatsiooni.

A jou, what`s up, kuhu kellega tšillid?

Ära emo, mul on kopp ees. Täna minuga nilli.

Plekki on vä? Suurem lääbs ootab ees.

No vabsjee, ära ainult riba. See oleks eriti hale, mees.

Täpselt ei seira, on su taga ment või mant.

Võta oma jõhker püss ja lahku, see on minu kant.

Õhta jõudis kätte ja algas uus teema,

kardulad pandi pliitale kaane alla keema.

Vanasti siis, kui oli kõik heam,

parandas Lenin kõik meie vead.

Olgu jääv meile päike ja vahest ka äike,

aastast aastasse teete samasuguseid käike.

Asi polnud teemas, vaid põhimõttes kõik see,
et näidata keelelisi erinevusi nagu ETV!

Vali sõnu vastavalt kellega kõneled,

muidu pärast teisega asjata sõneled.

Ajaga muutuvad sõnad traditsioonilised,

kuid hea, et revolutsiooni asemel toimub see
evolutsiooniliselt.

Ma ei kurda, et eestlane olen ja selleks ka jään,

muidu mu keelest võiksid puududa Menningu ää-d.

Kutsun sind ja teisi hoidma erksana meelt
ning rohkem kasutama puhaust emakeelt!

Katrin Kaasik

12.b klass

2008/2009

Milliks meile emakeeletunnid ...

Milleks meile emakeeletunnid,
kui kõik meil juba selge on?
Milleks meile see reeglite hunnik,
see kaalub tõesti rohkem kui terve tonn?

Õpetaja ainult oma aega raiskab,
arvates, et me midagi ei tea...
Ta õpetab meile asju – ma tean,
õpetajal väga tark on pea.

Mind üksainus küsimus vaevama veel jääb
ning selle vastuse saan õpetajalt,
kes seisab sääl,
et milleks meile need emakeeletunnid...

Nüüd tean, nüüd tean, nüüd tean.
Kas sina tead?

Triin Nigol
6.a klass
2008/2009

“Kui keel on keel, siis helisegu ka sõnades
see keel” (Hando Runnel)

KUI kaugustes kõlamas mahe hääl

KEEL see sündis Eestimaa pääl

ON võõrvõimud mitmed tungind me koju

KEEL pole siiski kaotand oma mõju

SIIS oota, hetkeks kuulata

HELISEGU lugu, mis tahab meid suunata

KA majanduslangus ei suuda meid murda

SÕNADES peituv aitab edasi jõuda

SEE kõik ühendab Maarjamaa pojad

KEEL paneb kõlama Eestimaa kojad

Märt Metsjõe

Mart Metsjõe

Heiko Porval

Mattias Gross

Rauno Kaasik

12.a klass

2008/2009

*Sidendid seovad lause moodustajad omavahel
Õ-tähe tõi meile Masing, lahe!
Indigo on tegelikult hoopis hääldusviga
Tegelikult on solvav öelda n-n-n-nigga
Imperaator on riigi valitseja ehk keiser
Samas on soojaveallikaks geiser
Tussis on ladina keeles hoopis köha
Aeg-ajalt võib lauses sihitist näha
Sünonüüm on samatähenduslik sõna
Aga see ei tähenda sarnast kõla
Üte on pöördumine kellegi poole
Lauses punkt teeb lõpu loole
Ellips on sõnade väljajätt
Seifi ei panda võõrast kätt
Isamaa armastus, patriotism
Leitud on eufemism
Lõppu noot
Anekdoot!*

Kaspar Kaegas
Anett Promen
Kristi Tatsi
12.a klass
2008/2009

Aga **Ü** kskord algab aega
 Surmalukk kui pandud vaevas suule **H** õiskama jääb Ööbik Emajõe...
 Ta on nii väike, et tihti **E** i tea, kas temast lauldagi tohib...
 Kas siis **S** elle maa keel laulutuules ei või taevani
 tõustes üles igavikku omale otsida?
H ellal sammul astub aega...
I sa sõnad kõnnivad jumala teed
 Eesti muld ja eesti süda - kes **N** eid suudaks lahuta...
G ulag?!
 Ükski võim ei saa sulgeda suud,
 karjeks meie maa, meie õiguse järele **A** vatud suud!
 Kui kuninglikult kõliseb **M** u ema kodukeel!
 Me laulame sellest, et me ei **I** ial, ei iialgi kao!
 Ja **N** agu manitseks ta mind...
E esti põlve uueks looma...

Anna-Liisa Kuslap
 Laura Jamsja
 Lisette Mägi
 Karmen Mänd
 Priit Randman
 12.a klass
 2008/2009

„Kalevipoeg“ Friedrich Reinhold Kreutzwald

„Aabits“ Bengt Gottfried Forselius

„Ukuaru“ Veera Saar

„Nimed marmortahvil“ Albert Kivikas

„Ivan Orava mälestused“ A. Kivirähk

„Sügisball“ Mati Unt

„Emasüda“ Lydia Koidula

„Maatra sõda“ Eduard Vilde

„Arabella, mereröövlitütar“ Aino Pervik

„Kõrboja peremees“ Anton Hansen Tammsaare

„Eesti rahva ennemuistsed jutud“

F. R. Kreutzwald

„Ekke Moor“ August Gailit

„Libahunt“ August Kitzberg

Janne Rannala

Triinu Sikk

Rasmus Laan

Laura Kiur

Kaur Pulk

10.a. klass

2008/2009

Lugemise retsept

Vajaminevad komponendid:

150 g rahu

150 g vaikust

200 g head raamatut

50 g mugavat diivanit (kui pole, saab asendada ka mõne muu mugava istumiskohaga)

1 tl head tuju

Tunde järgi valgust

Võta rahu ja vaikus ning sega hoolega läbi. Seejärel lisa segule ülessoojendatud hea tuju samal ajal vaikselt segades. Lase saadud segul mõni minut seista. Sea valmis diivan või mõni muu mugav istekoht ning säti valgus tunde järgi. Seejärel võta hea raamat ning sega kõik komponendid veel kord hoolega läbi. Soovi korral võid veel parema elamuse saamiseks lisada ka viinamarju.

Hanna Holmberg

9.a klass

2008/2009

Mairin Nirgi 3.b klass

Brittany Korkma 1.b klass

Mirell Viru 3.a klass

Minna Lilleoja 1.b klass

Raamat – vanamoodne mõnuain

“Lubage, poisid, ma võtan istet!” ütles seltskonna vanim raamat ja toetus kasti põhjas olevale paberinutsakale. Nad lebasid kõik kasti, mis oli nende arvu jaoks pisut suur, kuid seda rohkem oli ruumi oma vanu kolletanud lehekülgi vahetevahel sirutada ja kulunud kaasi liigutada. Kõik need seitse raamatut kasti olid pensionil - nii kutsuti omavahel kõiteid, mis olid antikvariaati sattunud. Ruum ise oli õdus ja soe, kuigi kõik, mis tänaval toimus, oli sisse kosta. Mõnel külmemal õhtul kogunesid antikvariaadi ette hulkurid, et kaupluse ukse taha jäetud vanapaberist lõke süüdata; sellised õhtud hirmutasid kõiki pensionäride pesapaiga elanikke. Tänapäevane õhtupoolik oli just selline.

Eakas hiirekõrvadega väikest kasvu taskuraamat, mis osutus “Seenelise käsiraamatuks”, võttis uuesti sõna: “Täna on õudne õhtu. Ehk lõbustame üksteist paari looga? Minul on küll üks tore lugu rääkida oma pikast elust. Aastaid kandis mind metsas kaasas üks muhe mees, kes oli suur seenesõber. Leides mõne tundmatu seene, avas ta alati teadmishimus mu lehed ja lappas neid suure tuhinaga. Aastad aga möödusid ja mees vananes. Tundes, et enam ta metsa kondama minna ei jaks, pani ta minu 64. ja 65. lehekülje vahele ühe sookailu ja paigutas mu oma käsiraamatute kirstu. Aastakümneid ei avanud keegi kirstukaant, kuni ühel päeval paistis päiksekiir minu hämarasse kirstunurka. Mu võttis oma tugevate käte vahele üks nooremavõitu mees, kes sirvis mu kulunud ja vihmast pragulisteks kuivanud lehekülgi, kuni ta jõudis sookailuni. See veider taim oli aastate jooksul kõik oma eeterlikud õlid minu lehekülgedesse lasknud ning temast oli järel veel ainult tolmu, mis kui udu õhku tõusis. Noormees hingas toda tolmu sisse ja ta hakkas aevastama. Mingi aja möödudes viskus ta pikali ning sonis seentest, tüdrukutest ja

matemaatikast midagi. Arvan, et tal tekkisid hallutsinatsioonid. Jah, see oleks kõige parem seletus.... . Igatahes, pärast seda intsidenti tõigi tolle noormehe ema mu siia. Olen tegelikult nõrдинud, sest mul oleks neile olenemata mu vanusest veel palju pakkuda olnud.”

“Ehh, see polnud üldse põnev lugu!” sõnas ülbelt üks noorem raamat. Tema pehmed kaaned olid kohviplekke täis ning tiitellehele oli kirjutatud pühendus kellelegi Toomasele. “Sa ju ei tekitanud enda sisuga seesamuses mehepojas meeleviigutust. Aga mina ajasin ükskord oma esimese ja ka viimase omaniku, Toomase, nii kõvasti naerma, et ta mitu päeva pärast minu piltide vaatamist naerupahvakute käes, mida ta lõpetada ei suutnud, piinles. Ta rääkis minust oma sõpradele ja laenas mind kõigile. Niiviisi ma need “ordenid” oma rinnale saingi, aga ma olin vähemalt kuulus. Paljud ütlesid, et ma olen etem kui kanep. Teate küll, see narkootikum, mis lõbusaks teeb! Oi, olid need alles ajad! Aga see Toomas, va hädapäதாகas, oli oma naise tallaalune ja viimane käskis mu minema visata, kui nad uude majja kolisid. Ma ei pidavat uute riulite jaoks enam piisavalt ilus olema. Kujutage ette, mina, poliitikute meisterlike karikatuuride kandja. Phähh!” ütles ta selga vinna tõmmates ja käsi vaheliti pannes.

“Mäs sa hädaldad! Sina, va sitasitikas, põle elu näindki! Vot mina olen siin vast kõige tehtum mees,” lausus hallide kaantega raamat tüütatult. Ta avas oma tiitellehe ja lausus: “Millal te varem olete näind, et ühe mehe nimi oleks “Tõde ja õigus”? Vat need on tähtsad sõnad! Mina veetsin terve oma elu vanglas. Ümmarguselt sada vangi on mu lehekülgi rasvaste sõrmedega lehitsend. Mõned viskasid kohe riulile tagasi, seevastu üks mees nagu armus kohe minusse. Nii isevärki tunne oli, kui ta mu kätte võttis ja pealkirja uuris. Ta silmad lausa kõrvetasid mu sõnu! Jaaah..., ta laenutas mu välja ja hakkas samal õhtul hooga lugema. Terve öö ei saanud ei mina

ega ka tema nahka silmle. Hommikuks olin ma läbi, aga ta ei viinud mind tagasi. Ta uuris mind igal õhtul aiva uuesti ja uuesti. Ühtesoodu võttis ta mu padja alt välja ja iga kord, kui ta luges tolle kuldse perenaise Krõõda surmast, jooksid tal pisarad üle põsi. Tema naise surm oli sarnane Krõõda omale, vaat selle tõttu mees pisaraid valaski. Kentsakas mees, säherdune, aga ega ta hingelt paha polnud. Arvas, et oli terve oma elu valesti elanud, aga näete, minu sõnadest leidis mõtteile lohutust ja hingele kosutust.”

“Teil on nii tumedad mõtted peas, härrad! Ma räägin vahelduseks midagi lõbusat,” piiksus värviliste kaantega ja pooleldi köitest lahti raamat, kellel oli oma vanuse kohta vägagi lapselik hää. “Ma teen teiega viisakuse poolest enne vestlust tutvust, kui lubate. Mina olen Eno Raua “Naksitrallid” ja kuulun lasteraamatute kullavaramusse. Minul on erinevalt teist palju omanikke olnud. Nimelt olen ma rännanud põlvest põlve, vanematelt nende lastele. Kui ma oma elulugu silme eest läbi lasen ja pean silmas just inimestele naudingut pakkumist, tuleb mulle kohe meelde üks tore juhtum. Mind luges oma pojale unejutuks ette üks keskealine daam. Muidu igati tore proua, aga lapsele pühendas töö kõrvalt kohutavalt vähe aega. Tööpäevast väsinud ema luges rahulikult Joosepile kolme Naksitralli seiklusi ette, kuni avastas, et poeg oli juba ammu magama jäänud. Rahulolev muie libises üle ema näo. Ta sirvis mind edasi ning tasapisi hakkas talle meenuma unustatud lapsepõlv, kuidas tema ema talle õhtuti raamatuid ette luges. Igal õhtul uus peatükk ja uued tegelased. Head-ööd musi ja ema pehme käsi pead silitamas. Ta vajutas pea õrnalt tugitooli peatoele ja lasi lapsepõlvemälestusel pinnale kerkida. Siiras naeratus näol, uinus ta oma poja toas. Hommikul ärgates taipas ta, et ei näita oma pojale, kui väga ta temast hoolib. Ema muutis ennast ning Joosep oli silmnähtavalt õnnelikum,” sõnas ta ning nuuksus vaikselt sisukorda. “Aga mida sa siin siis teed

kui sa nii suurepärane oled?” päris pruunide kaantega tundmatu raamat vasakust kastinurgast. “Nad andsid mu lastekodusse, et teised lapsed saaksid minust niisamuti rõõmu tunda nagu väike Joosep, aga peatselt vahetati mind uuema trüki vastu välja... . Aga millest sina meile räägid?”

Pruunide kaantega räsitud raamat sammus kasti keskele ja tutvustas end valgustusaja “filosoofilise teosena”. “Nagu näha, olen mina väga loetud raamat. Ma pole just tavaline. Teie, lasteraamat, hoidke piinlikes kohtades kõrvad kinni! Minus on amoraalsust ja erootikat; ma erutan inimesi. Minu lehekülgede nurgad on läbi higistatud ja tingituna minu pornograafilisest sisust on mind häbenedes peidetud väga eriskummalistesse kohtadesse. Kuid minu kõlblusetus pole kirjas sõnades ega paikne ka ridade vahel; see on iga inimese enda kujutlusvõime vili, milline tunne teda mind lugedes valdab. See muudabki mu ambivalentseks. Mõnu olen ma paljudele pakkunud. Tunnen iga kord läbi lugeja käte, kuidas ta pulss siivutuid ridu lugedes tõuseb. Tunnen ta sooja hingeõhku oma lehtedel. Olen kui alkohol, mis muudab inimesed sellisteks, nagu nad tegelikkuses on... .” “Küllalt!” segas hallivõitu “Tõde ja õigus” kurjustavalt vahele, “see on lihtsalt tülgastav, millest sa räägid! Kas mõnel talutaval mehel põle millestki etemast pajatada või lõpetame tänaseks?”

“Kuulge, poisid, oodake, ma räägin teile endast ka ning mehest, kelle mõtted elavad minu sees. See mees on Johann Wolfgang Goethe,” kostis ettepaneku peale nooremat sorti punane raamat, kellest oli paar lehekülge välja rebitud ning epiloogi lehekülgi oli soditud pliiatsiga. Ta jätkas tundeliselt: “Peategelast, noort Wertherit ei jäta külmaks maaliline loodus ega ka tütarlaps, kes toob temas esile väga erilised tunded. Kord luges mind üks noores eas naine – muidugi on mind lugenud mitmed ja mitmed erinevas vanuses daamid ja härrasmehed -, kuid tema jäi mulle eriliselt meelde oma

emotsionaalsuse ning siiraste tunnete poolest. Oodake, ma otsin selle koha üles, kus on kirjeldatud, mida ja miks loeb kõige meelsamini Wertheri armastatu Lotte. Siin see ongi. Kõlab see niimoodi: “Kuna ma nii harva raamatut kätte saan võtta, peab see ka tõesti mu maitsele vastama. Ja kõige armsam on mulle selline autor, kelle teoses ma leian omaenese maailma, kelle mõtteviis ühte langeb minu omaga ja kelle lugu mind köidab ning huvitab niisamuti nagu mu oma, kodune elu, mis pole muidugi paradiis, aga on üldiselt siiski sõnuseletamatu õndsuse allikaks.” Kas pole ilus katkend? Ning sellele noorele naisele meeldis see nii väga, et ta puhkes nutma ning kordas omaette pobisedes, kuivõrd sarnaselt tunneb ning mõtleb ta Lottega. Ta oli üldse minust siiralt vapustatud ning hoidis mind oma öökäpil pikki nädalaid. Kahjuks pidi ta ära kolima, kuid minu unustas paraku maha. Sellele samale öökäpile... . Uus elanik ei hoolinud minust ning saatis mu otseteed siia. Kuidas ma küll igatsen tolle neiu järele!” “Jää juba vait, su emotsionaalsuse pada keeb täiega üle!” porises karikatuuriraamat kastist välja piiludes. Ta jätkas vaikse tooniga kasti tahaotsa viidates: “Las parem see tõsine sell räägib midagi.”

Kõik raamatud vaatasid paksu tumesinise raamatu poole. “Jaga meiega oma kogemusi?!” kehtas teda lasteraamat. Pikkamööda keeras üksik raamat end ringi, samal ajal tõsiselt lausudes: “Mina olen raamatute Raamat ning paljud inimesed, kes mind kätte on võtnud ning mõttega lugenud, on saanud omamoodi rahulduse – mina toidan nende hinge parima toiduga, mis üldse olemas – jumalasõnaga. On hulganisti inimhingesid, kelle elu olen päästnud mina või mu suguvennad. Kuid tahaksin teile rääkida, mida tõi endaga kaasa see, kui ühe koguduse pastor kinkis mu ühele abivajajale naisele, kes oli maailmaga pahuksis ning oli teeninud oma igapäevast leiba alates 16. eluaastast enesemüümisega. Ma ei

räägi pikalt, luban seda. See pastor kohtas toda tüdrukut pimedal ajal ühe ostukeskuse ees ning sai aru, et midagi on valesti. Mees alustas juttu ning kutsus ta pühapäeval kirikusse. Tüdruk tuli. Jutlus läks talle hinge. Pärast jutlust kohtus ta pastoriga, kes kinkis talle minu, öeldes, et tüdruk mu avaks ning loeks. Algul avas ta mu igavusest, kuid neljandal õhtul tundis ta seda, mida tunneb inimene, kellega Püha Vaim on rääkinud. Ta murdus – kõik, mida ta nüüd teha sai, oli nutta ning palvetada, aina palvetada. Ning ta tegi seda sellest ajast peale igal hommikul ja õhtul, ka vahepealsetel aegadel. “Kõikide juures olgu abielu au sees ja abieluvoodi rüvetamata, sest Jumal nuhtleb hoorajaid ja abielurikkujaid!” (Heebrealastele 13:4). See oli üks kirjakoht, mis pugesi talle sügavale südamesse, ning muidugi ta loobus viisist, kuidas ta varem leiba oli teeninud, ja astus koguduse liikmeks. Mitte kunagi enam ei tundnud ta millestki muust niisugust õndsust nagu ta sai minu, Raamatute Raamatu, lugemisest.” Kastis istuvate raamatute kohal seisis nüüd raske vaikus. Keegi neist ei julgenud sõnakestki lausuda, sest Piibel oli rääkinud. Kõik nad vaatasid mõtteis maha.

Viimaks katkestas vaikuse klaasiklirin ning keegi ronis läbi akna majja. Oli kuulda, kuidas see keegi edasi sammus. Pikkamisi, justkui ühte jalga liibates. Seitse pensionäri kuulasid tähelepanelikult, mida sisse-murdja edasi teeb. Äkitselt sosistas pruunide kaantega “Justine”: “Veame kihla, et keegi otsib kesköist meelelahutust ja ta leiab seda minu näol!”. “Ma arvan, et me keegi ei saa enam inimestele mõnuaine asenduseks olla. Vaadake! See tüüp pole raamatuid lugenud, aga mõnuainest temal küll puudust pole,” hõikas karikatuuriraamat, kes endiselt üle kastiserva piilus. “Kas see on üks neist kodututest,” küsis seeneraamat. “Jah, ja see, mida ta kavatseb, saab meile kõigile saatuslikuks! Olgu Jumal talle armuline!” sõnas Piibel ning langetas pea. “Põgenege!”

karjatas lasteraamat, kuid oli juba hilja. Punased leegid liikusid mööda raamatuid edasi kui suur laine, mis kõik ette jääva endasse imeb. Mitmed teised kastid arvukate raamatutega olid juba sattunud tuleroaks. “Poleks arvanud, et ma niimoodi kord lõpetan. Ega Sammalhabe ju niisama ei öelnud: „Mingisuguste kunstlike tablettide ja tilkadega ei maksa üldse mängima hakata.”!” Üksteise järel süttisid raamatud kastis. Vaid Piibel kasti tagaotsas oli veel tulest puutumata. Ta lausus: “Hüüa ometi! On’s keegi, kes sulle vastab? Kelle poole pühadest Sa pöördud? Tõesti, meelehärm tapab meeletu ja õhin surmab narri,” ning vajus alistunud teistest järele jäänud tuha peale.

Maarja Vaikmaa, Bret Metsküla, Anett Promen

12. a klass, 2008/2009

Konkursitöö, mille põhjal kirjutajad pääsesid ETV KeeleVäe saatesse.

Mõiz Juhanid

Saab ridadest salm
Ja sõnadest riim.
Nii mõtlesid Juhanid –
Smuul ja Liiv.

Sooja leiba, karget merd,
Nii nad väljendasid end.
Eestimaale olid truud
Mõlemad Juhanid – Liiv ja
Smuul.

Merit Mägi
8.a klass
2008/2009

Raamatute sügavus

Raamatute sügavuses peidus
on midagi minule.
Sõnadesse pressitud sõnum
annab mõtteid elule.

Kirjanduse pärandi mõistmiseks
pean ma lugema.
Mida on kogenud esivanemad,
saan ma tõdema.

Samm-sammult kahlates raamatuis,
võrdlen tänaseid tegemisi.
Rida-realt otsides tõesid,
mõistan tehtud vigasid.

Hea, et mõtete mõtlemiseks
on mul eesti meel.
Hea, et mõtete ütlemiseks
on mul emakeel.

Everin Kanger
11.a klass
2008/2009

Aheldatud raamatus

See miski Sus peidus, mind tihti piinamas käib
ja aheldab endasse, see üsna nii näib.

Sa võtnud mu maailma ja peitnud selle ära
ja mu mõttes vaid Sina ja Su haarav sära.

Ei enam tähtsust pole sellel,
kas on päev või öö.

Ma Su ahelais jäädavalt,
see ongi Su töö.

Vaid haaravad silmad Sinus olevaid ridu.
Ainult Sina ja Su mõtted ja tähtede pidu.
Kui kaua saan olla veel Su ohjatus melus,
oled mu sõltuvus, mu uue elu alus.

Oma elu jätan, et saada vaimult Sinuks.
Oo, mu püha, ava mulle end ja saa ka minuks!
Nii ma lähen ja Sinust saabki elu mul uus.
Minu kohta ega sisu pole ses maailmas muus.

Elis Teterin
11.a klass
2008/2009

Muinasjutt aitab mõel kasvada

On ju vaja vahet teha,
heal ja halval alati.
Aga see ei ole kerge,
kahtlen väga sageli.

Kui ma maitseen šokolaadi,
siis on selge – see on hea.
Hoopis krimpsu kisub nägu,
kui on pipar keele peal.

Muinasjutus ikka selgub,
mis on halb ja mis on hea,
see mul aru saada laseb,
kus ma olen teinud vea.

Raito Rosimannus
5. a klass
2008/2009

Lugemisaasta

Algas lugemisaasta. Ma mõtlesin, et nüüd peab palju rohkem lugema. Äh, mulle küll meeldib lugeda, aga mitte eriti palju. Nii õnneks ei läinud. Lugesime sama palju. Kuid sel aastal jääb palju rohkem pähe õppida. Pähe õppida on lihtne – no vahel on ka natuke raske. Harjutamine teeb meistriks!

Kalev Käsperson
2. b klass
2009/2010

Minu raamatud

Mulle meeldib lugeda,
ja siis peitu pageda.
Kaaslaseks on seal mul raamat,
sealt ma leian infot laamast.

Teises raamatus on plika,
kellel punupatsid pikad.
Tema nimi Pikksukk Pipi,
naljakad on tema nipid.

Raamatuid mul toas on palju,
neist võib leida palju nalju.
Lastest, loomadest ja kuust
ja veel palust, paljust muust.

Kaisa Nele Hendla
2.a klass 2090/2010

Väike kurb raamat

Elas kord üks väike raamat, mille pealkiri oli “Jussi lood”. Ta elas raamatukogu kõige kaugemas ja pimedamas nurgas. Raamat oli seal väga kaua tolmu kogunud.

Ühel päeval aga pandi raamatukogu kinni. Raamat muutus kurvaks, sest enam ei tulnud siia ühtegi inimest, kes saaks teda lugeda. Samal hetkel astus sisse raamatukoguhoidja koos oma tütre Karmeniga. Raamatukoguhoidja lausus: “Karmen, sa võid siit valida endale paar raamatut.” Karmen kõndis otse kõige tagumise riiuli juurde. Võttis sealt “Jussi

lood”. Ta pühkis väikese raamatu tolmust puhtaks ja pani oma kooliotti.

Kodus hakkas Karmen “Jussi lugusid” lugema. Karmenile meeldis see raamat väga. Väike raamat oli väga õnnelik, et teda lõpuks loeti.

Annika Viiksaar
4.a klass
2009/2010

Jüri uni raamatutest

Elas kord üks poiss, kelle nimi oli Jüri. Ta oli tavaline poiss. Ühel õhtul läks Jüri magama ja sattus ühte kummalisse kohta.

Ta ei saanud aru, kus ta on. Ta kõndis edasi ja jõudis metsani. See ei olnud tavaline mets, sest puude otsas rippusid raamatud. Jüri läks edasi ja jõudis suure majani, kust kostis muusikat. Ta astus akna juurde ja nägi, et raamatud tantsivad. Jüri läks sisse ja kohe, kui raamatud teda nägid, läksid nad peitu, kuid julgesid kohe välja tulla.

Üks raamat küsis: “Miks sa meid ehmatasid ja kuidas sa raamatutemaailma sattusid?” Sellele ei osanud Jüri vastata. Siis küsis Jüri, et miks raamatud tantsivad, kuigi nad peaksid riivulis olema. Selle peale said raamatud vihaseks ja tahtsid Jüri välja visata ja hakkasidki tema poole tulema.

Just siis äratas ema Jüri üles ja poiss sai aru, et see oli kõigest uni.

Margit Kerov
4.b klass
2009/2010

Muinasjuturaamatud

Lapsepõlves muinasjutt on elu...
Hea võidab kurja, paha plaanid läevad nurja.
Paksus metsas hundi kodu,
kellakapis tallekesi terve rodu.
Kolmel põrsakesel vaja,
väikest hubast maja.
Kuri nõid plaani peab,
lumivalgeke end kaitsma seab.
Merineitsist saamas naine.
Kaitseb prints enda mainet.
Kaunitar ja koletis kokku jäävad...
Muinasjutud väga head
neid sa lugema pead.

Kätlin Kübarsepp
7.b klass
2008/2009

Lugupõttud kohtunik, kaitsjad, kaasistujad

Käesolevas kõnes süüdistame paragrahv 174 lõik 1 alusel raamatut selles, et ta võib tekitada ebaloomulikku mõnutunnet ja avaldada narkootilist mõju. Teadlased on oma uuringute käigus avastanud, et teatud inimestel on kalduvus sattuda raamatute lugemisest sõltuvusse. Sõltuvus kujutab endast indiviidi pidevalt suurenevat vajadust uue annuse järele. Ilma uue doosita võib sõltlane muutuda rahutuks ja süvenematuks, erandjuhtudel isegi psüühiliselt ebastabiilseks.

Tänu oma laiale teemade valikule ning rabavale süžeele võib raamat erinevatele inimestele mõjuda erinevalt. Kindlaks on tehtud ka fakt, et enamik teosed ei avalda mõju enne täisealiseks saamist ja kõige suurem oht on 25-40 aastastel lugejatel. On tõestatud, et raamat tekitab tarbijas tunde nagu oleks tal üleliigselt energiat, ta peletab une ning teravdab meeli – just nagu ecstasy, mille küüsis vaevlevad tuhanded noored. Kasutajatel tekib lõputu energia- ja joovastuslaine. Nagu eelmine tunnistaja Võitur Piibelaid pihtis, ei suutnud ta pärast raamatu lugemist enda energiat kontrolli all hoida ja muutus äärmiselt hüperaktiivseks. Selle tõttu purunes tema pikaajaline suhe ning ainsaks kaaslaseks, lohutajaks ja mõnuaineks jäi lõpuks vanamoodne raamat. Nagu metamfetamiini sõltlastel, tekib ka lugejatel enda hästi tundmiseks vajadus saada üha uusi koguseid. Mõnel tekivad hallutsinatsioonid ja unehäired, mis hakkavad segama igapäevast elurütmi. Osa tarbijatest tunnevad nagu oleksid nad oma kehast väljunud ning seiklevad ringi teose sündmustikus. Taas toome näiteks tunnistuse, kus lugeja seikles J. K. Rowlingu kõigile tuntud “Harry Potteri” seeria esimeses osas. Meenutagem:

“Sigatüüka kooli arhitektuur ja atmosfäär on ülimalt meeliköitvad eeskätt neile, kes on ise kohapeal viibinud. Õnneks sai just minule osaks haruldane võimalus sinna kuuluda.”

Kasutamiskorrast toibumine võib võtta mitu päev nagu üleliigse alkoholi tarbimise puhul. Raamatu mõju all on inimene õnnelik, ent selle lõppedes tunneb end väsinuna.

Liiga intensiivne, orgastiline lugemine võib olla eluohtlik. 1998. aasta kevadel ostis Bluma Lennon ühest Soho raamatupoest Emily Dickinsoni luuletuste vana väljaande, ja kui ta oli parajasti jõudnud teise luuletuseni, jäi ta esimese tänava nurgal auto alla. Mis kõige hullem – pikaajalised või väga tihedad kasutajad võivad jääda vaimuhaigeks. Sellele

viitab ka ühe lugeja arvustus A. Kivirähki “Mees, kes teadis ussisõnu” kohta:

“Korruga nõtkke kui siug ja räige nagu mädanend pärasool, ülev kui kerkokell ja kole nagu rong, naljakas nagu pangetäis kõdi ja sünge kui süüta lapse laip, sõjahüüuna kaasakiskuv ja tuumapohmelusena masendav.”

Selline mõtteviis annab märku selgest ületarbimisest ja inimese ebastabiilsest seisundist. Samas ei ole ka raamat ise vastuvõetav, kui tekitab selliseid emotsioone ja tundeid.

Arvestades eelnevaid tunnistusi, tõendeid ja teisi kaalukaid asjaolusid, teeksime ettepaneku mõista raamat süüdi psühhotroopse mõju ning sõltuvuse tekitamises. Kuna need tagajärjed on murettekitavad ning inimkonna üldist hüvangut pärssivad, teeme ettepaneku kehtestada järgmised normatiivid:

- Piirata kirjandusteoste lugemine
 - a) kuni 10-aastased – mitte rohkem kui 5 raamatut kuus
 - b) kuni 18-aastased – mitte rohkem kui 3 raamatut kuus
 - c) kuni 50-aastased – mitte rohkem kui 1 raamat kuus
 - d) üle 50-aastased – omal vastutusel mitte rohkem kui 10 raamatut aastas.
- Kui on olnud eelnev sõltuvus või soodsad tingimused selle tekkimiseks, tuleb lugemine viivitamatult lõpetada.
- Piirata raamatute tiraaži, vältimaks sarnaste sümptomite massilist samaaegset vallandumist.

Pikkade kaalutluste ja läbimõeldud argumentide tulemusena soovime, et kõrgealine kohtunik arvestaks eeskätt meie aruannet kohtuotsuse langetamises.

Süüdistajad: Koit-Romet Rahupõld, Janne Rannala, Triinu Sikk

10.a klass

2008/2009

Konkursitöö ETV KeeleVäe saatesse

Kuus rätsepti, kuidas lugeda raamatut ja sõrjuurõs õllu jääda

NB! Eesti keele õpetajatel mitte soovitatav lugeda (kuigi see on vältimatu). Võib esineda sümptomeid, nagu iiveldus, mõtted „kuidas küll niimoodi saab?“, „küll ma need õpilased välja selgitan, kes niimoodi teevad!“ ja muid sarnaseid nähtusi.

Oled kunagi maadelnud raamatuga, mida kohe üldse ei viitsi lugeda? Aga läbi on ta vaja saada. Selleks puhuks on mitmeid võimalusi, mida saab lugeda alljärgnevast tekstist. Need on siiski vaid mõned lahendused. Häda korral tulevad inimestele igasugused head ideed.

I Loe raamat korralikult läbi. See on kõige lollikindlam viis, sest siis oled sa puhas poiss/tüdruk ning kindlasti saad sellest ise kasu.

II Otsi Internetist kokkuvõtte. Soovitatav neile, kes seda teha oskavad. Kõik inimesed ei pruugi leida ning kes ei leia, saavad aru, et lihtsam on raamat läbi lugeda.

III Küsi kokkuvõtet sõbralt, kes on seda raamatut lugenud, või lase tal endale sisu lühidalt ümber jutustada. Seda nippi saad kasutada juhul, kui sõber viitsib sulle jutustada.

IV Loe iga taandrea algusest üks lause, sest järgnevas lõigus üldjuhul just selle lause tähendusest juttu ongi.

V Lase emal/isal/õel/vennal raamat läbi lugeda ja pärast lugemist neil endale raamatu sisust rääkida. See on küll suhteliselt halb variant, sest ega pereliikmed ajanappuses vaevleva õpilase eest väga sageli raamatuid ei loe. Võib-olla mõjub mõni väga asjalik põhjus, kuid neid on raske välja mõelda ning pealegi huvitab vanemaid just see, et nende võsukesed loeksid ja end hariksid.

VI Kõige halvem variant on raamat täiesti lugemata jätta ja pinginaabri või rühmatöö puhul rühmaliikmete peale lootma jääda.

Sõbrasoovitus: loe raamat siiski läbi. Sellisel juhul jäävad ära probleemid ja sina ise saad kasu.

Riin Olvet
9.a klass
2008/2009

Haridus

Kui ma õpin koolis vähe,
siis ei jää mul miski pähe.
Haridust on väga vaja,
et saaks osta endale maja.

Kuigi koolis vahel raske,
õpetaja, koju laske.
Tahaks minna puhkama,
sõpradega mängima.

Tulevikus tänan ma
oma õpetajat ka,
et ta sundis õppima
tarkust taga ajama

Merilin Särg
5.a klass
2009/2010

Haridus

Haridust on kõigil vaja,
et võiks saada tööd.
Harimatul pole raha
ega kuskil veeta ööd.

Haridus on väga tähtis,
see su elu paika seab.
Et sul elu läheks hästi,
selleks koolis käima pead.

Elizabeth Õun
5.a klass
2009/2010

Tõsispäev, 16. veebruar 2010

Youyou päevik! Kuidas käbarad käivad? Vaevalt, et nad sul üldse käivad. Haha. :) Gaash, need õpsid on omadega puhta sassis vist. Mis vist, päris kindlasti kohe. Täna oli kolm kontrolltööd ning siis veel mingi nõme etteütlus. See teeb juba neli hindelist tööd. Ning siis otsustasid veel kaks õpetajat, et ei, nii ikka ei saa, tuleb ikka tunnikontrolle ka teha ja lõppkokkuvõtteks oli meil täna 3 KT, 2 TK ja see mega nõme etteütlus. Kellele neid asju kõiki vaja on, ma ei saa aru. Ainult

ajalooõps oli normaalne ega teinud mingit hindelist asja, aga no ajalugu on iseenesest mõistetavalt jube tund. Kellele on vaja teadmisi, millal toimus Teine maailmasõda? Mul tõesti pole seda vaja teada. Ja see mataõps ... No ma ei või ... Ajab oma ruutjuurt taga. Mida ma sellega peale hakkan? Ja siis veel valem – üks võrdub miinus bee pluss miinus ruutjuur bee ruudus miinus neli aa tsee jagatu kahe aa-ga. Mul pole õrna aimugi, mille valem see on. Ja õpetaja Elektri pea oma raamatutega. Homseks pean läbi lugema raamatu „Kõrbjärve perenaine“ või mis iganes see ka polnud. Noo see on see raamat vaata, kus mingi mees ennast lõpuks maha laseb. On ikka aju see mees, ma ei või. Ega ma tegelikult pole seda raamatut veel kättegi võtnud ja vaevalt et võtan ka, aga mulle jutustati ära, millest seal räägitakse. Ma loodan, et veab ehk kuidagi kolme välja. Bioloogia töö sain kahe. Wepii. Aga noo andke andeks, mul pole tõesti aega ega tahtmist seda vastama minna. Pealegi jäi mul ainult pool punkti puudu, et saada kolme raudteega. Peaks kellegi ära ärima, et teeks mulle referaadi füüsikasse. Ise ma seda küll tegema ei hakka. Ühesõnaga pean järjekordselt tõdema, et kool sakib, ja ma leian, et meil poleks ju seda kooli üldse vajagi. Aga ma lähen ja tsekkkan siis nüüd, mida mu MSN-kaaslased pläravad. Tsau-pakaa!

Sinu sõber Tindiplekitekita Jaan

Keith Lemendik

9.a klass

2009/2010

Armõz

Fotograafil maha jääb
Kaamera, kui kooli lä`eb.

Pilli viskab nurka muusik
Siis, kui aeg on olla füüsik.

Armastaja jätab tunded –
Tähtsamad on praegu hinded.

Kunstnik pintslid kokku pakib,
Koolis mõtteteri nokib.

Punkar silub harja maha,
Istub klassis kõige taha.

Õpetaja, käsi vilund,
Neil nüüd nurki maha silub.

Mariann Mäeots
9.a klass
2009/2010

Carmen Jastremski
1.a klass

Anette Traus 1.a klass

Karmen Tamm 1.a klass

Kristi Viita 1.a klass

Eeva-Anete Värk 1.b klass

Sellist, kuidas üheteistkümnnes klass kõik õpetajad endast välja ajas ja sellist, mis edasi juhtus

Käimas oli geograafiatund ning õpetaja proua Kapsas, õige nimega Jalakas, näitas õpilastele parajasti kaardilt, kus asub Nigeeria. Kuid tervet 11. klassi ei huvitanud, kus asub Nigeeria, neid huvitas hoopis, kui kaugel asub vahetund. Kell tahvli kohal näitas kaksteist minutit üle üheteistkümnne, tunni lõpuni oli veel kaheksateist minutit. Kapsas oli oma jutu lõpetanud ning hakkas poistelt küsimusi küsima. Samal ajal käis pingist pinki paberilipakas nimedega, kes osalevad klassi järjekordses aktsioonis. Ettevõtmise sisu jäägu praegu veel saladuseks.

Kell helises, kolmteist poissi haarasid oma kotid ja tormasid klassist välja. Järgmine tund oli prantsuse keel. See oli 11. klassi „lemmiktund.“ Jälestus selle tunni vastu tuli põhiliselt õpetajast. Härra Torde, hüüdnimega Louis XV, oli ehtne prantslane. Ta muidugi oskas eesti keelt, kuid tegi seda igati maha. Tunnis ei rääkinud ta sõnagi eesti keelt, ta pidas seda labaseks keeleks. Poisid aga nii ei arvanud ning seepärast nad teda ei kuulanud, vaid panid oma vembu kuupäeva ja kellaega paika.

„Homme, sama aeg ja koht, teie, Jaak, Ülo, Karel, Martin ja Joosep. Mina ja ülejäänud seltskond oleme samal ajal õpetajate toa juures. Me ju ei tea, kus ta olla võib. Te teate, mis teie tähtsaim koduülesanne on, nii et üritagegi ilma selleta kooli tulla!“ kõneles juhtmees Anti.

* * *

Poisid tulid hommikul kooli ja olid kõik väga ärevil. Neil olid kaasas paksult riidesse mässitud pappkarbid, mida nad väga

närviliselt põues peidus hoidsid. Väga, isegi väga kiiresti jõudis kätte neljas tund ning oli aeg temp ära teha. Poisid hargnesid kaheks – ühed suundusid õpetajate toa poole ja teised läksid prantsuse keele klassi juurde. Jaak, Ülo, Karel, Martin ja Joosep jõudsid Louis XV klassi juurde ning võtsid oma karbikesed välja. Kui nad riiet ära kerisid, kostus karpidest nõrku kroomse. Joosep paotas klassiukse mõne sentimeetri võrra lahti ning kõik poisid tühjendasid oma karbid sellest pilust klassiruumi. Järgmisel hetkel oli klassist kosta mehiseid kiljeid. Jaak lükkas ukse lahti ja vaatepilt, mis poistele avanes, oli äärmiselt naljakas. Härra Torde seisis laua peal ja oli väga hirmunud näoga. Ta kisendas ning kohe, kui ta poisse nägi, käskis ta neil konnad kinni püüda. Jaak aga vastas:

„Mina arvasin, et teile meeldivad konnad. Vähemasti Prantsusmaal armastatakse neid süüa. Kas teile siis ei meeldi?“

„Loll poiss! Ma olen peaaegu kindel, et sina nad siia sokutasidki.“

„Mis te nüüd, härra õpetaja! See on tõsine süüdistus.“

Samal ajal toimus õpetajate toas veel hullem märul. Teised poisid eesotsas Antiga olid toiminud täpselt samamoodi nagu kaaslased prantsuse keele kabineti juures, kuid neil ei läinud kõik nii libedalt. Saksa keele õpetaja preili Brüüno märkas, et uks avati, ning tormas sinnapoole, et see täiesti lahti teha. Kuid oli juba liiga hilja, poisid olid konnad välja lasknud.

* * *

„Miks te seda tegite? Kas teil aru peas ei ole? Ise olete juba peaaegu täiskasvanud, kuid teete selliseid lollusi!“ kõlas koolidirektori hääl.

„Seda et, see...sellepärast, et...ee...meile ei meeldi härra Torde'i suhtumine eesti keelde. Mõtlesime, et näitaks talle, et mingi ta Prantsusmaale tagasi,“ üritas Anti poisse välja vabandada.

„Aga miks te siis ainult tema ruumi neid jubedaid elukaid ei lasknud? Miks te pidite ka teised õpetajad endast välja ajama?“

„Sest ega meie võinud ju teada kas Lou..., see tähendab härra Torde on õpetajate toas või oma kabinetis,“ põhjendas Anti.

„Olgu, olgu, las see nüüd olla. Teile on igatahes karistust vaja. Mina arvan, et kaks prantsuse keele lisatundi ajab asja ära küll.“

Poistel venisid näod pikaks. Nad oleks parema meelega tahtnud, et nad koolist välja heidetaks. Pettumust oli lausa nende nägudest näha.

Sel hetkel avanes uks. Kabinetti sisenes Torde, tema näol oli võidurõõmus muie. Ta vaatas poisse ning ta silmad läksid särama.

„Tore on. Nüüd te saate alles tunda minu tõelist palet. Kas lähme nüüd ja peame ühe korraliku vestluse maha?“

Riin Olvet
10. a klass
2009/2010

Tõge uurija

Mul on väike õde
tema uurib kõigilt tõde
tõde huvitab ka mind
kutsub nuhkima ka sind.

Uurib, puurib hoolsalt ta
pürgib tähtedeni ka
kätte ta neid siiski ei saa
aga alla ei anna ka.

Ragnar Lui
4. c klass
2009/2010

Haridusõst

Mõtlesin, kui olin väike –
leiutajaks hakkas ma.
Arvasin, et see on lihtne –
asju välja mõtelda.

Juba kujutasin ette,
mida kõike leiutan.
Joonistasin palju pilte
sellest, mis ma ehitan.

Nüüd on mulle saanud selgeks,
et on vaja õppida.
Muidu minust ei saa miskit,
ainult luuser oleks ma.

Raito Rosimannus
6.a klass
2009/2010

Õppzaasta

Üle künka vaja minna.
Lähen ruttu, ruttu sinna,
sest seal künka taga
ootab koolimaja.

Koolis algab õppetöö,
ega see siis pole töö.
Sellest puhata saab vahel,
siis kui tunnil vahe vahel.

Esimene vaheaeg,
See on väga lahe aeg,
Varsti tuleb teinegi
ja siis veel ka kolmaski.

Ega kogu aeg ei saa
puhata ja mängida.
Tuleb ikka õppida,
vastata ning lugeda.

Eesti keeles laused segi,
muusikas vist sama nali.
Matast juba asja saab,
Vene keeles ja on *da*.

Lõpuks jõuab asi pähe,
ega see nüüd meelest lähe.
Suvi ruttu võtab maad,
kui kõik hinded head sa saad.

Mariliis Tiiter
8.a klass 2009/2010

Karm õlu

Lasteaias kui ma käisin,
koolituled kaunid näisid.
Unistasin ajast, millal kooli lähen.
Trükitähed õppisin enneaegu pähe.

Uniselt nüüd vantsin kooli,
aga käima peab.
Õpetajad nõuavad,
et hinded olgu head.

Õösel jälle unes nägin,
et mul hindeks null.
Oh, mul närvid täitsa läbi,
olengi vist hull.

Nõnda palju aineid on,
ei kõik nad pähe mahu.
Ootan ammu jõulusid,
et saaks sest kõigest rahu.

Angela Veronika Breivel
7.a klass
2009/2010

Margit Kerov 4.b klass

Mirell Viru 3.a klass

Ingvar Hinno 2.c klass

Maria Mäe 2.a klass

Imre Paalberg 1.c klass

Triin Rummo 1.b klass

Karl Josep Nukk
1.b klass

Helen Vaino 1.b klass

Idaaine õpetaja

Juuksekarvast
kotsadeni
Täpne ja korrektne,
Otsaette kirjutatud:
Range, kuid efektne.

Õ nagu õiglane
P nagu prestiižne
E nagu eetiline
T nagu tarmukas
A nagu auväärne
J nagu joviaalne
A nagu autoriteetne

Näpuotsast jalatallani
Kaalutlev, perfektne

Laura Liisa Lankei
9.a klass
2009/2010

ELEMENT: 125

NIMETUS: Hea õpetaja

SÜMBOL: Hõ

ESMAAVASTAJA(D): Kamp koolipoisikesi 1785. aastal

MASS: 60kg (leidub ka 40 – 200 kg isotoope)

LEVIK: Mitte väga laialt levinud, ent tekib kogu aeg juurde

FÜÜSIKALISED OMADUSED: Tahke; seesmiselt soojem kui pindmiselt; kõrge sulamistemperatuur; ei lähe kunagi iseenesest keema; jahtub enamasti kiirelt, kuid mitte kunagi täielikult

KEEMILISED OMADUSED: Passiivne Au, Ag, Pt jt väärismetallide suhtes; väga hästi reageerib elementidega Pjt (põhjalik töö), Õh (õpihuvi) ning Pg (pingutus); ei plahvata ootamatult, kuid näiteks kokkupuutes elementidega Tt (tegemata töö), La (laiskus) jt, võib kaotada oma füüsikalised, keemilised kui ka füsioloogilised omadused, mille tagajärjel sarnaneb elemendiga nr. 124 – Õp (õpetaja)

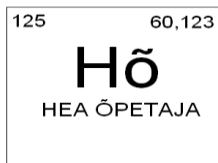
FÜSIOLOOGILISED OMADUSED: Mõjutab tugevalt närvisüsteemi (eriti aju) tegevust ja soodustab selle arengut; pärsib tõsiseid haigusi (nt laiskus ja igavus); sageli mõjub hästi ka kõhulihastele

KASUTUSALAD: On kasutusel erinevates õppeasutustes legaalse dopingainena, kuna suurendab õppevõimet ning -tahet

OHUTUSREEGLID: Universaalne ning ohutu element – ei põhjusta õnnetusi isegi kogenematutes kätes

Birgit Rae

11.a klass 2009/2010

Hea õpetaja valmistamine

Võtta üks täiesti tavaline noor inimene, parim variant on keskmisest lühem eksemplar. Lisada vähehaaval kogemusi, mis toovad välja erilise maitseelamuse. Samal ajal tuleks ettevaatlikult ning ühtlaselt, kuid siiski hoolikalt pika kaardikepiga segada. Valmimisjärgus isendile sööta pidevalt sisse sõltuvust tekitavaid numbreid, lauseid ning kasutuid fakte, kui neid leidub. Vahepeal võib ka loksutada ning tõeliselt head tooted on enamasti kriidiga üle puistatud. Järgmiseks tuleb mass ühtlaseks sõtkuda, närve pehmendada, lisada hulganisti omakasupüüdmatust, sõtkuda veel veidi, võib ka jõulisemalt. Lasta kogu öö külmas seista, hommikul küpsetada 200⁰ juures poolteist tundi. Valada üle hõrgutava kannatlikkusega ning on hea serveerida paberitega. Suurepärase koolis tarvitamiseks.

Laura Kiur
11.a klass
2009/2010

Õpetaja

Õpetaja hell ja hea,
siiapoolesammud sea.
Palun õpeta mind veel ja
veel,
et selgeks saada eesti keel.

Kas on eesti keeles nii,
või siis siiski teisiti?
Selle selgeks teeb mul
tema,
minu õpetaja tark ja kena.

Susanna Abner
2.a klass
2009/2010

Õpetaja tavaline koolipäev

- 05.00 - Äratud
- 05.15 - Hommikusöök
- 05.30 - KT-de parandamine(oleks pidanud eelmine õhtu tehtud olema)
- 07.30 - Riided selga ja jooksuga kooli
- 08.00 – 10. A klass vastab eesti keele TK (ei ole ju vahet, kas New Hampshire*ist tuli kana või siga)
- 08.45 - Algab esimene tund. Klass on vaikne. (st, et kõik magavad)
- 10.50 - Esimene õpilane ärkab ja äratab ka teised
- 11.25 – Peavalude algus (terve klass on ärkvel ja Hugo küsib igaks juhuks kõik 2 korda üle)
- 12.00 -Väike kohv õpetajate toas, järgmise tunni päevik kätte ja klassi minek
- 13.35 - Ken Kaarel klassi ees vabandamas, et tal jäi koer printerisse kinni ja ta ei saanud mappi valmis(eile õhtul oli tegelikult pokkeri *freeroll*)
- 14.40 - Rainar Kaegas saadetakse direktori juurde rassistlike naljade tõttu
- 15.20 – Avastad, et aruanne mille pidid õppelajuhatajale kirjutama, on kadunud ja alustad uue kirjutamist
- 16.35 - Viimane tund läbi. Toole keegi laudadele ei tõstnd, järelikult teeb seda õpetaja. Viimase pingi rahvas midagi vahetusjalatsitest ei ole kuulnud ja õpetaja küürib ka nende järelt.
- 17.00 - Tänapäeva KT-de parandamine
- 18.00 - Algab teekond koju
- 18.30 - Viimaks kodus
- 19.00 - Perele õhtusöögi valmistamine
- 19.45 - Õhtusöök
- 20.15 – 20.45 – Vaba aeg

21.00 – 23.00 – Tööde parandamine ja tundide
ettevalmistamine

23.15 – Uneaeg

Oeh... eks see õpetaja elu ole ikka kerge ja tasuv eks?

Chris Kokka

10.a klass 2008/2009

Õpetaja päev

„Mis ilus päev!“

Raamatutöö on käes!

See teos on klassika!

Nad armastavad seda kindlasti massiga!

 Hmm, ma panen selga sinise kostüümi
 ja kammin juustesse volüümi.

Täna räägin ulaka poisiga,

valgustan mõnda plikat ka.

Ja kommidega teen täna rühmad.

 „Tere hommikust!“

Õpilane ainult vastu ühmab.

Olgu nii, aga arutelu tuleb lust.

 „Mis raamatust arvasite?“

 „Tänaseks jäi see?!“

Aii, tagasilöök. Väikene.

 „Täna äkki varem lõpetame?“

 „Lükkame edasi!“

Ja lõputult jaksan ma sedasi.

Ellu Mumm

12.a klass

2009/2010

Anthony

Katkend samanimelisest novellist.

„Tead mis, Ted?“

„Sa küsid seda kogu aeg minu käest ning mu vastus on ka iga kord sama. Ega ikka ei tea küll, kui sa enne midagi ei ütle,“ vastas Ted ärritunult.

„Ma lugesin eile õhtul ühte raamatut. Mingi Plationi-nimeline vennike pani kirja kreeka filosoofi mõtteid. See filosoof kirjeldas endasuguseid kui täheteadlasi, kes vaatavad asju, mis on väga suured ning väga kaugel, kuid tihtipeale ei märka seda, mis on otse nende ees. Filosoofid näevad asju laia nurga alt, kuid reaalsest elust jäävad nad kaugeks. Tavainimese samastas ta loomaga, kes kõnnib maal ja teab täpselt, mida ta tegema peab, et ellu jääda, kuid ei mõtle kunagi kaugemale kui on otseselt vajalik,“ selgitas Anthony.

„Ja su *point* on?“ küsis Ted.

„Tead, kellega mina end samastaksin?“ uuris Anthony.

„Loomaga ehk?“ vastas Ted.

„Ma samastaksin end debiilikust kalaga, kes ujub teadmiste ja võimaluste ookeanis, kuid pole ühtegi teadmist kunagi omandanud ja lasknud kõik võimalused käest,“ vastas Anthony.

„Noh, debiilik oled sa kindlasti, selles pole mul kahtlustki,“ irvitas Ted, „aga ma ei usu, et sa võimalused lihtsalt käest oled lasknud. Ma arvan, et pigem pole need olnud sinu võimalused.“

„See ei paranda mu enesehinnangut, mu ego on hävitatud,“ mossitas Anthony edasi.

„Ära sega vahele, ma ei jõudnud oma mõtet lõpetada,“ vastas Ted veidike ärritunult.

„Ära parem üritagi, ega see midagi tarka nagunii pole,“ ütles Anthony.

„Sa ütlesid enne, et sa pole ühtegi teadmist omandanud, eks ole? Tahad sa tõesti öelda, et kõik need läbikukkumised pole sulle midagi õpetanud?“ küsis Ted.

Anthony tõstis pea laualt ja jäi mõtesse. Vaatas natuke aega aknast välja ja ütles siis:

„Ära üllata mind nii. Ma juba korraks arvasin, et sa polegi õige Ted. Räägid siin sellist juttu.“

Siim Karp
12.a klass
2009/2010

Õpētussõnad õppurile

Õpetajale õrnroosalt õheta,
Õppevahendid õigeaegselt õlita,
Õppetööd õigusta,
Õppesporti õnnista,
Õnnetut õiglaselt õnnesta,
Õigust – õilsust õpi!

Eva Kaarin Viise
9.a klass
2009/2010

Vahetus

Kaja nägi unes seda,
et midagi oli koolis mäda.
Õpilane seisis klassi ees,
ning õpetajad istusid klassi sees.
Kuid see uus õpetaja ei tahtnud õpetajat mängida,
tema tahtis hoopis tšillida ja hängida.
Tunnis midagi ei õpitud,
uus õpetaja oli käskinud ära visata õpikud.
Tunnis polnud korda näha,
õpetaja ei käskinud midagi teha.
Õpetaja ei kuulunud, mis õpilastel öelda oli,
ta muudkui mossitas ja turtsus, ning oli kuri.
Vahetunnis jooksis õpetaja õue,
muudkui pistis lund ta põue.
Järgmisesse tundi ei viitsinud ta üldse minna,
jättis ainult oma õpilased sinna.
Siis mõistis Kaja,
tõelisi õpetajaid on vaja,
et töötaks hästi koolimaja.

Maris Mehike
10.a klass
2009/2010

Ottar Paulus 3.a klass

Birgit Klopp 3.b klass

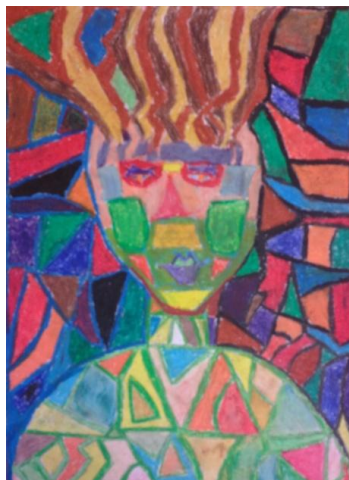
Caroline Karus
3.b klass

Kirke Klmhallik
3.a klass

Kelly Arula 8.a klass

Kätlin Kübaresepp 8.b klass

Maris Matikainen
8.d klass

Ann Münter 8.a klass

Õpetaja

Õpetaja? Igaüks meist on õpetaja. Meie ümberkaudsed inimesed on kõik õpetajad. Või too mees seal pingil, vaatamas puudel keksivaid linnukesi, õpetades meid elama hetkes, tundma rõõmu pisiasjadest. Temagi on õpetaja. Ja need lapsed seal mänguväljakul- nemadki on õpetajad, õpetades meile elu nautimist, naermist.

Me õpime oma meeltega, oma tunnetega. Tänaval jalutades tunnetame, kuidas mõne inimese rasked kehad mööda maad tatsavad, nad vaikivad, on mornid, tülpinud. Neid ei huvita ümbritsev maailm, vaid nad on takerdunud oma väikese mulli sisse. Nende meeled on lukustunud kambrikestesse. Nad ei õpi mitte midagi, sest nad ei märka. Ei märka seda, mis või kes neid ümbritsevad. Niimoodi mornilt tatsama nad jäävadki, kuna nad on tühjad. Nende meelte raskuse mõjul on nad endilt kõik välja pigistanud. Nad õpetavad teistele vaid meeleviha.

Kuid on ka teisi inimesi. Nad tulevad vastu kas hoogsal sammul või rahulikul mõtiskleval kõnnakul. Nende silmad on täis sisemist rahu. Nad on kui värvilised tulukesed hallis massis, igaüks neist särades eri värvi, sest igaühel on oma iseloom. Just sellega annab igaüks meile alateadlikult midagi juurde, õpetab meid. Nii tema välimus, tema hoiak, tema käitumine. Kõik see annab meile midagi juurde, vahel küll negatiivsust, kuid enamasti elurõõmu, isikupära. Iga inimene meie ümber vormib meie iseloomu. Ka seltskond, kuhu satume, võib meid vormida uueks inimeseks, kes me võib-olla kunagi olla ei tahaks.

Niisiis on igaüks meie seas õpetaja, andes meile midagi värskendavat juurde, andes meile meelerahu, kindlust. Meie peame ainult oma meeled avarale suruma ning olema inimesed, kes me oleme, sest just nõnda saame meiegi õpetada teistele rahu, rõõmu ja anda suurele hallile massile enda isikupära. Sest

elus on kõige tähtsam õppida, õppida igast pisiasjast, sest just see saab tuua meile tõelise hingerahu. Et me suudaksime tühinematult istuda pingil, jälgides mööduvaid inimesi, jälgides lumeräitsakaid, mida taevas udusulgedena maha puistab, olles rahu ise.

Eliisa Mölder
7.a klass
2009/2010

Õpetaja haridust annab
Piinab lapsi, hoolt kannab
Edu tahab saavutada
Teadmisi tunnis talletada
Aina õpetab ja õpetab
Ju küllalt palju õpetanud
Aga õpetab ikka edasi.

Matthias Härmo Laager
6.a klass
2009/2010

Õps tēgi kakukēst

Vōttis jahu, vōttis suhkrut,
aga ikka hoidis puhtust.
Segas asjad kokku kausis,
ise samal ajal laulis.
Valas taigna pannile,
viie pani Mannile.
Kakuke nūtid valmis on,
lota klassis hūppas komn.

Madlen Siniāllik
6.a klass
2009/2010

Õpētāja

Õpetāja, tark ja hea,
palju jutte on ta peas.
Kurb on meel tal vahel,
kui panema peab kahe.

Seejārel pead ta paitab,
ja matemaatikaga aitab.
Nagu teine ema,
on meile tema.

Birgie Bligzna
3.b klass
2009/2010

See on kogu mu elu

Oli 20. juuni. Mu sõrmed võbelesid. Pink, millel istusin, oli kordi külmem kui mu närv. Tõstsin aeglaselt pead. Kohe jäi mulle silma tammepuust uks, mis viis ülikooli rektori kabinetti. Täna oli kätte jõudnud kaua oodatud päev – saan teada oma saatuse. Kas mu pingutused olid piisavad, et saada õpetajaks? See oli mulle nii tähtis, see oli kogu mu elu. Olin juba väikese põngerjana unistanud õpetajaks saamisest, vedasin ikka oma õdede vanu õpikuid ja vihikuid igale poole ja mängisin teiste külalastega kooli. Jah, ma olin pärit maalt, aga õnneks suhtuti Tartus minusse hästi.

Järsku kuulsin kriuksatust – vana tammepuust uks oli avanenud ja selle lähel seisis tumepunaste juustega rektor, kes küsis: „Kas teie olete preili Veronika?“ Vastasin veidi äreva häälega jaatavalt ja tõusin püsti. Rektor vaatas mulle oma rõõmsate silmadega otsa, näol rahulolev naeratus. Ta kutsus mu oma kabinetti. Üle ukسلäve astudes kuumenes mu närv veelgi. Mind paluti istuma pehmele toolile proua rektori vastu. Võtsin istet ja suunasin oma pilgu ta poole – proua meeldiv ja südamluk naeratus jahutas veidi mu närvi. „Miks ta ometi nii rõõmus on?“ küsisin ma endalt salamisi. Siis hakkas ta rääkima: „Oehh, preili Veronika, teie tulemuste üle olen ma üliõnnelik. Ma tean, et teil oli ülikoolis õppimise ajal mitmeid probleeme, aga lõpueksamid..., no lihtsalt super. Te olite parim terves lennus.“ Need sõnad aina kõlasid ja kõlasid mu kõrvus. Ma ei suutnud seda uskuda. Ma tegin ju nii palju vigu – näiteks minestamine uurimuse kaitsmisel – kes veel sellise tükiga hakkama saaks.

Rääkisime veel kaua ülikooli rektoriga. Seda, et ta minu üle uhke oli, võis selgelt näha rõõmupisaratest, mis aeglaselt ta hallikatesse silmadesse tekkisid. Siis ütles ta: „Edu teile

järgnevatel õpetamisaastatel, aga nüüd pean vastu võtma järgmise õpilase.“ Õnn oli täitnud terve mu keha. Ma ei suutnud end tagasi hoida ja kinkisin prouale sooja kallistuse. Tean, et see oli ülimalt kohatu, aga ma lihtsalt pidin seda tegema.

Uuesti üle ukسلäve astudes tundsin, et mu närv on külmem kui tool, millel eelnevalt istunud olin. MA SAIN SELLEGA HAKKAMA! MA SAANGI ÕPETAJAKS! See oli minu ammune unistus, mis ometigi täitus. Kõndisin hoonest välja. Mu elukaaslane ootas juba auto juures. Õnnepisarad voolasid mööda mu õhetavaid põski. Mu armsama silmad läksid suureks. Seda nähes mõistsin, et ta arvas halvimat. Jooksin tema poole ja kallistasin nii kõvasti, kui suutsin. See oli mu elu parim päev. Vaikselt sosistasin ta vasemasse kõrva järgmised sõnad: „Kõik on nii hea, kui üldse olla saab, kallis.“

Ja siin ma nüüd siis olengi: istun Räpina koolis õpetaja laua taga ja kuulan päevast päeva väikeste armsate laste naeru, kisa ja mõnikord ka nuttu. Ma ei kahetse oma valikut ameti suhtes, kohe üldse mitte. Teadmine, et saan anda kellelegi seda, mida eluks vaja läheb, teeb mul südame soojaks. Tunnen ennast õnnelikuna iga päev.

Annika Paavel
9.a klass
2009/2010

Abistav tšst

Paljud meeleheitel inimesed on meie poole pöördunud kohkumusega: „Appi, kas ma olengi pedagoog?“ Alljärgnev küsimustik aitab painavale murele lahenduse leida. Vastake vaid ausalt, jah või ei.

1. Kas tunneli lõpus asub valge tahvel?
2. Kas tunnete tihti, et ei suuda meenutada viimast korda, mil te vait olite?
3. Kas ennast peeglist vaadates leiате tihti kõrva tagant kaheksa punast pastapliiatsit?
4. Kas teie lemmikhelites kujutab endast 30 minutilist tirinat?
5. Kas leiате ärgates tihti enda ees 30 jõllitavat teismelist?
6. Kas teie hirmsaim õudusunenägu kujutas endast gripiepideemiat?
7. Kas teie sõbrad ja tuttavad peavad teid suurepäraseks unetuse arstijaks?
8. Kas leiате ennast tihti pärast hariduse omandamist kooli poole suundumas?
9. Kas teie matemaatilised teadmised piirduvad arvude 1-5 äratundmisega?
10. Kas leiате end iga reede õhtul politseiametnikele selgitamas, et te pole heroinisõltlane, vaid andunud kriidikumardaja?
11. Kas köidetud paberi nägemine hirmutab teid?
12. Kas leiате end tihti kasutamas väljendeid: haridus on valgus, inimene õpib kogu elu (sureb aga ikka lollina), tule taevas appi?
13. Kas seostate iga riskülikukujulist objekti lauaga?
14. Kas teile tundub, et vajaksite palgatõusu?
15. Kas kolmel kuul aastas valitseb teie hinges tühjus?

Kui vastasite vähemalt ühele küsimusele jaatavalt, olete arvatavasti langenud defitsiitse inimrühma nõiaringi. Meie kollektiiv soovib teil esimesel võimalusel konsulteerida perearstiga, kes määrab täpsema diagnoosi ning vajadusel ka ravi.

Kristiina Feodorov
11.a klass
2009/2010

Õea õpetaja kokteil

Koostisosad:

Liiter pühendumust, huvi, taht
500 ml teadmisi
200 ml hoolivust, tugevat närvikava, vastupidavust
100 ml õiglustunnet ja huumorit

Kaunistamiseks:

Naeratus

Valmistusviis:

Koostisosi on võimalik doseerida vastavalt oma soovile. Komponentid segada kokku ja kaunistuseks lisada naeratus. Serveerida viisakale ja õpihimulisele klassile.

Kärol Soidla
10.a klass
2009/2010

Kumb on parem, kas õpetaja või piraatide kapten?

Niisiis, võrdleme õpetajat piraatide kapteniga.

- Kui sa õpetajale halvasti ütled, kurjustab ta sinuga ja saadab klassist välja, piraat aga ütleb selle peale: „Sul on julgust poja, tule minu meeskonda.”
- Kui õpetaja tabab su rummi joomiselt, siis ta saadab ta su direktori juurde, kuid piraat tuleb ligemale ja küsib endale ka.
- Kui õpetaja kuuleb, et sa kiitled kellegi paljaks röövimisega, siis annab ta su võimudele üle, kuid piraat küsib: „Palju siis said ka?”
- Kui sa süüdistad kedagi varastamises, ootab õpetaja mõlemalt osapoolelt seletuskirja, kuid piraat käsib kohe süüdistataval varastatu tagastada.
- Kui sa teed midagi väga hästi, annab õpetaja sulle ainult viie, piraatide kapten aga osa saagist.
- Õpetaja **arvab**, et ta on õpilastest targem, kuid piraatide kapten **teab**, et keegi tema meeskonnast on temast targem ning võib korraldada mässu, ja seega ei alahinda ta oma meeskonnaliikmete tarkust.
- Kui sa õpetajalt midagi küsid, on kaks võimalust: ta kas ütleb sulle vastuse küsimusele või hoopis karjub su peale selle eest, et oli loll küsimus. Piraat aga ei ütle sulle kunagi vastust küsimusele, nii et piraadi puhul ei ole vaja juurelda selle üle, mis pärast küsimist juhtub.
- Kui sa lööd kellelgi nina katki, siis saadab õpetaja sind direktori juurde. Piraadi silmis võidad sa aga austust.

- Õpetaja juurest ära minnes ei tea sind keegi. Piraadi juurest ära minnes karjuvad kõik, kes sind näevad: „Piraat!”

Otsustage nüüd, milline inimene on parem!

Kalev Mölder

11.b klass 2009/2010

Õpetaja

Õpetaja hea ja osav,
õpetab meid hästi.
Tänaseks meil kõik need tähed
pähe saada käskis.

Õpetaja on ka tugev,
seisab palju püsti.
Kirjutada päevast päeva
pole üldse lusti.

Õpetaja kõigil meil
selgeks tegi tähed.
Ei ta meie koolist veel
niipea ära lähe.

Ats Altmäe

6.a klass 2009/2010

Ma olen kõrguliselt huvitav. Ma olen õpetaja!

Ma olen mustal koletul rinnal allapoole veniv roosa kivistunud tahvlinäts.

Üleüldine kohvikoore poole kohaga asendaja, kollane telgivai strateegiliselt paigutatud porilompi.

Süümepiinades rõõmustav hüpiknukk tantslemas täisnurkse ringi paremal küljel.

Tagalapõhine pentagoonihaldaja toorik - rohetavas laanes hunt kriimsilma tagahoovis.

Illimar Kuuse läbi aegade, Mart Jürgen too Vebber -isegi Lenin peeglis peosoengu tegemise hoos.

Lamba arvutusnihe juuksuri käarikäe sõrmede vahes, ilus Kallikoll lapse magusas õudusunenäos.

Imeliselt veerandjalgne, pahvikslööduna säravaks muutunud vikativars punases lillepotis.

Suudlev prantsuse keele tudeng kaheksatunnisel kooli vahetunnil.

Uhtumas alpinistide laviinistatud liivaranda, katsumas kollaseid langenud kuuselehti unes pimesi.

Salajane sonett taskupiibli kaanelehtede vahel, poolkummargil hääbumas patt viimsetel ridadel.

Õhtukleit pitsideta nõõbiaugu sooniku viikides, nüristunud nõelasilmata niidiots ahastuses.

Pahupidine katusejalg kitsal koledal sinisel pinnal kuuvalguse paistel.

Efektne pooliku toonierinevusega defekt joonlauaga looditud vahtralehe laiku kaunistamas.

Totalitaarne aristokraatne poliitiline vihmavarju šabloon viini marmorkatuse holokausti aegses mõras.

Atlasest leitud elusuuruses kontrollpunkt looduses. Kivistunud söesõel taskus, mu kohutav laam.

Jagaja alune kudumisvarda pikendus koostöös padjaaluse vaakumi X-telje kolmnurkse asimuudiga.

Ablas kulgur eredas mullapinnas, katastroofiline polaarnihe, jääkarude kaisusõber pingviinike.

Sinine sinilind klaverikeeltel pärit kolmandat põlve täiskohaga oreli orelivilest põlvnenud munast.

Meigrit Matsiselts

10.a klass

2009/2010

